

Tisztelt Olvasó!

Nagy sikert tudhatunk magunk mögött, hiszen mazsolányi csapatunk a Fővárosi Örmény Önkormányzat felkérésére, kato-

nás fegyellemmel és munkával képes volt megvalósítani három hét alatt a hagyományteremtő Farsangi Bált, amelyen remélem Önnel is találkozhattam. Az elgondolás nem csupán a mulatságokán született meg bennem, hanem azért is, mert fontosnak tartottam megbecsülésemet kifejezni a választások során tanúsított munkájáért és nem utolsó sorban

azért, hogy a viszontagságok és a múltó évtizedek sodrában is fontosnak tartja életében örmény gyökereit. A múlt és annak folyamatos ápolása a jövő garanciája. Ennek tudatában és az összefogás erejében bízva a rendezvényen egyénileg adakozhattak a magyar nyelvet életben tartó, Csángó Rádió javára. A fennmaradásért folytatott küzdelmet sikerült annyival támogatniuk, hogy a működés 3-5 hónapra garantált legyen a csíki településről sugárzott médiumnak, amelyet köszönettel már meg is kaptak.

Kifejezett boldogsággal töltött el, hogy a bál tervezett létszámát meghaladva, szinte kétszer annyian érkeztek hozzánk. Az eseményről videó felvétel készült, amelynek rövidített változata mindenki számára elérhető lesz készülő honlapunkon. A bált, teljes hosszában a Fővárosi Örmény Önkormányzatnál a fovarosiormeny2014@gmail.com címen lehet megrendelni.

Számtalan értékes embert ismertem meg – remélem, köztük Önt is - amióta

a közösség részeként tevékenykedem. Minden tudással és erőmmel azon leszek, hogy ezt az általam sokra tartott

és tehetséges közösséget a haladás útján tartsam, hogy a meglévő alapokat a lehető legjobb irányvonalak mentén aktualizáljam a Fővárosi Örmény Önkormányzat képviselőivel együtt. Mint tudja, sok feladat áll előttünk. A legfontosabbak között szeretném megemlíteni a közösség erősítését és a fiatalok mozgósítását. Több

olyan program indítását, amelyek a gyakorlati élet részeként is, izgalmas és hasznos időtöltést tesznek lehetővé a kicsiktől az idősebb korosztályig egyaránt. Bardarság lenne titkolnom, hogy a fent említett örömem ellenére, szomorúan tapasztaltam a közösségen belül meghúzódozó konfliktusokat. Hiszem azt, hogy hosszútávon és konstruktívan ezeket együtt legyőzzük, vagy legalábbis új lapot nyithatunk az érintett kérdésben. Ezért ezúton kérem, hogy ha bármilyen meglátása vagy javaslata van, keressen nyugodtan. Fogadóórát a 1052 Budapest, Akadémia utca 1. I. em. 179-180. teremben tartok, előzetes megbeszélésen alapuló időpontban (332-1791). Emellett pedig, Március 30-án 17.00 órától, képviselőinkkel együtt várjuk, Köz meghallgatás keretein belül ugyanezen címre. A korlátozott férőhely miatt, igény szerint megismételjük.

Esztergály Zsófia Zita

Fővárosi Örmény Önkormányzat elnök

A legszebb tavasz örmény hősei

Még ma is kevesen tudják, hogy a magyar nép tiszteletreméltóan hősiességében, 1848/49-ben számos örmény is részt vett, lelkesen és önfeláldozóan támogatva a szabadságharcért vívott küzdelmet. Azon a szép tavaszon Erdélyországban, ott is főként az örmény lakta Szamosújvár és Erzsébetváros követői az országgyűlésen Magyarország és Erdély uniója mellett döntöttek.

Nem sokkal később, amikor az új Kossuth bankóra kellett a fedezet, habozás nélkül nyitották meg pénztárcáikat, ekkor már nemcsak a két város lakói, hanem Kolozsvár tehető és szegényebb módban élő örményei is. Úgy érezték, honpolgárai ők annak a hazának, melynek oltárán szívesen áldoznak.

A szabadságharc zivataros idején pedig vérével öntözték azt a földet, amely ott-hont adott nekik. Az örmények kemény munkával, nagy hozzáértéssel és szorgalommal felvirágoztatták a kereskedelmet, sokan nagy vagyont gyűjtöttek. Ezek a családok később, az államkincstár gyarapításáért nemességet kaptak.

Több család már az 1600-as évek végén, I. Apafi Mihály erdélyi fejedelemtől kapott nemességet, a török által kifosztott Erdély gazdasági helyzetének jobbításáért. A nemesség pedig kötelezett! Földbirtokot vásároltak, gyermekeiket tanítták, s ők később jelentős tisztiségeket töltöttek be szűkebb hazájukban. Nem egy közülük a vármegye alispánja, szolgabírája, sőt, főispánja lett. A magyar nemessé vált örmények erős szálakkal

kötődtek a reform eszmékhez, s fennen hirdették a polgári átalakulás szükségességét.

Könnyen utat találtak, ahhoz a vezető közeghez, amely a reformkor küzdelmeit irányította, s minden fenntartás nélkül csatlakoztak a forradalomhoz és szabadságharchoz. Tették ezt minden feltétel nélkül, büszkén adva fiaikat a honvédseregbe.

E seregben tiszti rangban szolgált *Kiss Ernő, Lázár Vilmos, Czetz János* s mellettük még hetven, nemesi családból származó örmény. Ők azok, akiket méltatlanul elfeledtek, nevüket nem őrzik a történelem lapjai. Az országos hírnévre szert tevők mellett pedig voltak sokan, akik életüket és vérüket áldozták a szabadságért.

Ilyen volt például *Lukács Dénes*, a honvédtüzérség megszervezője, és parancsnoka, akit szintén halálra ítélték, ám kegyelmet kapott. Nem tudni vajon *Ferenc József*, - akit Lukács tanított lovagolni – járt e közben az érdekében, vagy Haynau legendás fejfájásainak egyike volt ennek oka? Mindenesetre halál helyett, hat évet töltött el a komáromi vár kazamatáiban, talpig vasban. S ott volt a szamosújvári főbíró fia, *Novák Tivadar*. Ő volt a budapesti nemzetőrség főhadnagyi rangban szolgáló segédtsíztje, akit *Windisch-Grätz* azért lövetett főbe, mert császári katonákat próbált meg átcsábítani a szabadságharc oldalára. Még kevesebbet lehet tudni a szabadságharc közkatonaíróiról, pedig voltak számosan, a városok az előírt kvótán túl, jóval több katonát

